SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (osmi senat)

z dne 6. maja 2009 *

V zadevi T-127/04,

KME Germany AG, nekdanja KM Europa Metal AG, s sedežem v Osnabrucku (Nemčija),

KME France SAS, nekdanja Tréfimétaux SA, s sedežem v Courbevoieju (Francija),

KME Italy SpA, nekdanja Europa Metalli SpA, s sedežem v Firencah (Italija),

ki jih zastopajo M. Siragusa, A. Winckler, G. C. Rizza, T. Graf in M. Piergiovanni, odvetniki,

tožeče stranke,

* Jezik postopka: angleščina.

proti

Komisiji Evropskih skupnosti, ki jo zastopa É. Gippini Fournier, zastopnik, skupaj s C. Thomasom, solicitor,

tožena stranka,

katere predmet je, prvič, predlog za odpravo ali zmanjšanje globe, naložene tožečima strankama na podlagi člena 2(c), (d) in (e) Odločbe Komisije C(2003) 4820 konč. z dne 16. decembra 2003 v zvezi s postopkom uporabe člena 81 [ES] in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/E-1/38.240 – industrijske cevi), in, drugič, nasprotna tožba Komisije za povečanje navedenih glob,

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (osmi senat),

v sestavi M. E. Martins Ribeiro, predsednica, S. Papasavvas in N. Wahl (poročevalec), sodnika,

sodna tajnica: C. Kantza, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 27. februarja 2008

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

1 Družbe KME Germany AG (nekdanja KM Europa Metal AG), KME France SAS (nekdanja Tréfimétaux SA) in KME Italy SpA (nekdanja Europa Metalli SpA) so del evropske industrijske skupine, ki kotira na borzi in je dejavna po vsem svetu. Ta skupina je ena izmed največjih svetovnih proizvajalk bakrenih polizdelkov in bakrenih zlitin. Do junija 1995 sta bili družbi KME France in KME Italy skupaj eno podjetje, ločeno od družbe KME Germany. Šele po tem datumu so družbe KME Germany, KME Italy in KME France sestavljale eno in isto skupino (družbe KME Germany, KME Italy in KME France, v nadaljevanju skupaj: tožeče stranke ali skupina KME).

2 Na podlagi informacij, ki jih je poslala družba Mueller Industries Inc., je Komisija marca 2001 v skladu s členom 14 Uredbe Sveta št. 17 z dne 6. februarja 1962, Prve uredbe o izvajanju členov [81] in [82] Pogodbe (UL 1962, 13, str. 204) v prostorih družb Outokumpu Oyj in Luvata Oy (nekdanja Outokumpu Copper Products Oy) (v nadaljevanju skupaj: Outokumpu), Wieland-Werke AG (v nadaljevanju: Wieland) in tožečih strank nenapovedano opravila preverjanja.

3 Družba Outokumpu je 9. aprila 2001 Komisiji predložila ponudbo o sodelovanju na podlagi Obvestila Komisije o nenalaganju glob ali zmanjševanju glob v primeru omejevalnih sporazumov (UL 1996, C 207, str. 4) (v nadaljevanju: obvestilo o ugodni obravnavi iz leta 1996). Ta je zvezi s tem 30. maja 2001 vložila memorandum.

4 V odgovor na zahtevo za informacije iz člena 11(2) Uredbe št. 17, ki jo je Komisija julija 2002 naslovila na skupino KME in družbo Wieland, je ta 30. septembra 2002 zaprosila, naj se v zvezi z njo uporabi obvestilo o ugodni obravnavi iz leta 1996.

5 Skupina KME je na podlagi iste zahteve za informacije 15. oktobra 2002 v svojem imenu zaprosila, naj se v zvezi z njo uporabi navedeno obvestilo.

6 Komisija je po tem, ko je opravila preiskavo, ki je vključevala dodatna preverjanja v prostorih družbe Outokumpu in skupine KME, sodelovala na sestankih s predstavniki družbe Outokumpu, skupine KME in družbe Wieland ter v skladu s členom 11 Uredbe št. 17 skupini KME in družbi Wieland poslala dodatne zahteve za informacije, julija 2003 začela postopek ugotavljanja kršitve in sprejela obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah, naslovljeno na tožeče stranke in na družbi Wieland in Outokumpu. Zadevna podjetja so se odpovedala obravnavi, zato te ni bilo.

7 Komisija je 16. decembra 2003 sprejela Odločbo C(2003) 4820 konč. v zvezi s postopkom uporabe člena 81 [ES] in člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/E-1/38.240, industrijske cevi) (v nadaljevanju: izpodbijana odločba), katere povzetek je objavljen v Uradnem listu Evropske unije z dne 28. aprila 2004 (UL L 125, str. 50).

8 Iz izpodbijane odločbe je razvidno, da so proizvajalci, povezani v združenje za kakovost cevi, ki se uporabljajo v sektorju hladilnih naprav in hladilnikov, Cuproclima Quality Association (v nadaljevanju: Cuproclima), med katerimi je tožeča stranka, proti koncu osemdesetih let razširili svoje sodelovanje na vprašanja konkurence.

9 Sestanki, ki jih je dvakrat letno organiziralo združenje Cuproclima, so bili priložnost, ko naj bi se po koncu razprave, ki je bila na dnevnem redu, razpravljalo in določalo cene ter druge tržne dejavnike, uporabne v zvezi z industrijskimi cevmi. V nasprotju s pravili o konkurenci naj bi te sestanke dopolnjevali dvostranski stiki med zadevnimi podjetji. Ta naj bi določala namene cen in druge tržne dejavnike za industrijske cevi. Usklajevala naj bi povišanja cen, si razdeljevala stranke in tržne deleže ter nadzorovala izvajanje svojih protikonkurenčnih dogovorov z ustvarjanjem vodilnih podjetij na trgih in z izmenjavo zaupnih informacij.

10 Izpodbijana odločba vsebuje zlasti te določbe:

„Člen 1

Spodaj navedena podjetja so kršila določbe člena 81(1) [ES] in od 1. januarja 1994 člen 53(1) Sporazuma o EGP, s tem da so v navedenem obdobju sodelovala pri vseh sporazumih in usklajenih ravnanjih, ki so vključevala določanje cen in razdelitev trgov v sektorju industrijskih cevi:

a) [družba Wieland] od 3. maja 1988 do 22. marca 2001;

b) družba Outokumpu […] posamično od 3. maja 1988 do 30. decembra 1988 in solidarno z (družbo Luvata) od 31. decembra 1988 do 22. marca 2001;

c) [družba Luvata] od 31. decembra 1988 do 22. marca 2001 (solidarno z družbo Outokumpu […]);

d) [družba KME Germany] posamično od 3. maja 1988 do 19. junija 1995 in solidarno z [družbo KME France] in [družbo KME Italy] od 20. junija 1995 do 22. marca 2001;

e) [družba KME Italy] solidarno z [družbo KME France] od 3. maja 1988 do 19. junija 1995 in solidarno z [družbo KME Germany] in [družbo KME France] od 20. junija 1995 do 22. marca 2001;

f) [družba KME France] solidarno z [družbo KME Italy] od 3. maja 1988 do 19. junija 1995 in solidarno z [družbo KME Germany] in [družbo KME Italy] od 20. junija 1995 do 22. marca 2001.

Člen 2

Za kršitve iz člena 1 so naložene spodaj navedene globe:

a) [družbi Wieland]: 20,79 milijona EUR;

b) družbama Outokumpu […] in [Luvata] solidarno: 18,13 milijona EUR;

c) družbam [KME Germany], [KME France] in [KME Italy] solidarno: 18,99 milijona EUR;

d) [družbi KME Germany]: 10,41 milijona EUR;

e) družbama [KME Italy] in [KME France] solidarno: 10,41 milijona EUR.“

11 Prvič, Komisija je pri določitvi izhodiščnega zneska globe menila, da je bila kršitev, ki je bila zlasti v določanju cen in razdelitvi trgov, po značilnostih zelo resna kršitev (uvodna izjava 294 izpodbijane odločbe).

12 Komisija je pri opredelitvi teže kršitve upoštevala tudi dejstvo, da je kartel vplival na celotno ozemlje Evropskega gospodarskega prostora (EGP) (uvodna izjava 316 izpodbijane odločbe). Komisija je poleg tega preučila dejanske učinke kršitve in ugotovila, da je kartel „v celoti gledano vplival na trg“ (uvodna izjava 314 izpodbijane odločbe).

13 Da je prišla do te ugotovitve, se je med drugim oprla na naslednje indice. Prvič, upoštevala je izvajanje kartela s sklicevanjem na dejstvo, da so si udeleženci posredovali podatke o količinah prodaje in o višinah cen (uvodna izjava 300 izpodbijane odločbe). Drugič, dokazi iz spisa naj bi kazali na to, da so se cene znižale v obdobju, ko se omejevalni sporazum ni upošteval v celoti, in močno zvišale v drugih obdobjih (uvodna izjava 310 izpodbijane odločbe). Tretjič, Komisija se je sklicevala na skupni tržni delež od 75 do 85 odstotkov, ki so ga imeli člani kartela (uvodna izjava 310 izpodbijane odločbe). Četrtič, Komisija je ugotovila, da so tržni deleži vsakega od udeležencev

kartela med celotnim trajanjem kršitve ostali relativno stabilni, čeprav so se stranke udeležencev včasih zamenjale (uvodna izjava 312 izpodbijane odločbe).

14 Nazadnje, Komisija je prav tako v okviru opredelitve teže kršitve upoštevala dejstvo, da je trg bakrenih industrijskih cevi pomenil pomemben sektor, katerega vrednost je bila ocenjena na 288 milijonov EUR v EGP (uvodna izjava 318 izpodbijane odločbe).

15 Komisija je glede na vse te okoliščine ugotovila, da bi bilo treba zadevno kršitev šteti za zelo resno (uvodna izjava 320 izpodbijane odločbe).

16 Drugič, Komisija je različno obravnavala zadevna podjetja, da bi se upoštevala dejanska gospodarska zmožnost vsakega izmed njih, da povzroči veliko škodo konkurenci. V zvezi s tem je Komisija ugotovila razliko med tržnimi deleži, ki jih ima na trgu industrijskih cevi v EGP, na eni strani, skupina KME, vodilno podjetje na trgu EGP z [zaupno] [1]-odstotnim tržnim deležem, in, na drugi strani, družba Outokumpu, ki ima [zaupno]-odstotni tržni delež, in družba Wieland, ki ima 13,4-odstotni tržni delež. Glede na to razliko je bil izhodiščni znesek globe, naložene družbama Outokumpu in Wieland, določen na 33 odstotkov globe skupine KME, in sicer 11,55 milijona EUR za družbi Outokumpu in Wieland ter 35 milijonov EUR za skupino KME (uvodni izjavi 327 in 328 izpodbijane odločbe).

17 Ker je bila skupina KME ustanovljena leta 1995, je Komisija izhodiščni znesek globe, naložene skupini, in sicer 35 milijonov EUR, razdelila na dva dela. Prvi del je veljal za obdobje od leta 1988 do leta 1995 (pri čemer se je ločilo družbo KME Germany od družbe KME France in družbe KME Italy) in drugi del za obdobje od leta 1995 do leta 2001 (pri čemer se je štelo, da trije subjekti tvorijo eno skupino). Navedeni izhodiščni znesek je bil zato razdeljen tako: 8,75 milijona EUR za družbo KME Germany (od leta 1988 do leta 1995); 8,75 milijona EUR solidarno za družbi KME Italy in KME France (od

1 – Prikriti zupni podatki.

leta 1988 do leta 1995) in 17,50 milijona EUR za skupino KME, to pomeni solidarno za družbe KME Germany, KME France in KME Italy (od leta 1995 do leta 2001) (uvodna izjava 329 izpodbijane odločbe).

18 Tretjič, da bi se upoštevala potreba po določitvi globe v višini, ki bi zagotavljala odvračalen učinek, je Komisija povečala izhodiščni znesek globe, naložene družbi Outokumpu, za 50 odstotkov, ki je tako znašal 17,33 milijona EUR, pri čemer je menila, da je svetovni promet te družbe, ki je bil večji od 5 milijard EUR, nakazoval na to, da sta njena velikost in gospodarska moč upravičili navedeno povečanje (uvodna izjava 334 izpodbijane odločbe).

19 Četrtič, Komisija je trajanje kršitve od 3. maja 1988 do 22. marca 2001 opredelila za „dolgo“. Zato se ji je zdelo ustrezno, da izhodiščni znesek glob, naloženih zadevnim podjetjem, poveča za 10 odstotkov za vsako leto sodelovanja v kartelu. Zato je Komisija izhodiščni zneske globe, naložene skupini KME, za obdobje od leta 1995 do leta 2001, povečala za 55 odstotkov in izhodiščni znesek glob, naloženih družbi KME Germany na eni strani ter družbama KME Italy in KME France na drugi strani, za obdobje od leta 1988 do leta 1995 za 70 odstotkov. Osnovni znesek glob je bil tako določen na 56,88 milijonov EUR za celotno skupino KME (uvodne izjave 338, 342 in 347 izpodbijane odločbe).

20 Petič, na podlagi obteževalnih okoliščin je bil osnovni znesek globe, naložene družbi Outokumpu, povečan za 50 odstotkov, ker je ta ponovila kršitev, saj je bila naslovnica Odločbe Komisije 90/417/ESPJ z dne 18. julija 1990 v zvezi s postopkom na podlagi člena 65 [PJ] v zvezi s sporazumom in z usklajenimi ravnanji evropskih proizvajalcev hladno valjanih ploščatih izdelkov iz nerjavečega jekla (UL L 220, str. 28) (uvodna izjava 354 izpodbijane odločbe).

21 Šestič, na podlagi olajševalnih okoliščin je Komisija ugotovila, da bi lahko brez sodelovanja družbe Outokumpu obstoj kršitve dokazala le za obdobje štirih let, in je zato zmanjšala osnovni znesek njene globe za 22,22 milijona EUR, tako da osnovni znesek ustreza globi, ki bi jo naložila za to obdobje (uvodna izjava 386 izpodbijane odločbe).

22 Sedmič in nazadnje, Komisija je v skladu z naslovom D obvestila o ugodni obravnavi iz leta 1996 zmanjšala znesek glob za 50 odstotkov družbi Outokumpu, za 20 odstotkov družbi Wieland in za 30 odstotkov skupini KME (uvodne izjave 402, 408 in 423 izpodbijane odločbe).

Postopek in predlogi strank

23 Tožeče stranke so 1. aprila 2004 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložile to tožbo.

24 Ker je bila sestava senatov Sodišča prve stopnje spremenjena, je bil sodnik poročevalec razporejen v osmi senat, ki mu je bila zato dodeljena ta zadeva.

25 Komisija je v dupliki predlagala, naj se znesek globe, naložene tožečim strankam, bodisi poveča, ker te v repliki izpodbijajo določena dejstva, ki jih v upravnem postopku niso izpodbijale. Sodišče prve stopnje je pozvalo tožeče stranke, naj predložijo stališča glede te nasprotne tožbe, kar so storile v predpisanem roku.

26 Na podlagi poročila sodnika poročevalca je Sodišče prve stopnje (osmi senat) odločilo, da uvede ustni postopek in v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 Poslovnika Sodišča prve stopnje pozvalo stranke, naj predložijo določene dokumente ter jim postavilo pisna vprašanja, na katera so stranke odgovorile v predpisanem roku.

27 Stranke so podale ustne navedbe in odgovore na ustna vprašanja, ki jih je Sodišče prve stopnje postavilo na obravnavi z dne 27. februarja 2008. Ob tej priložnosti so tožeče stranke v podporo svojim tožbenim razlogom uporabile dokumente, v katerih so bili zlasti statistike in grafični prikazi gibanja cen industrijskih cevi, na eni strani, ter cen bakra na drugi strani. Komisija je uporabi teh dokumentov nasprotovala, pri čemer je trdila, da ni imela možnosti preveriti verodostojnosti informacij, ki so navedene v njih, in da naj bi se te informacije v vsakem primeru nanašale na obdobje, ki ni povezano s spornimi dejstvi.

28 Dokumenti, ki so jih predložile tožeče stranke na obravnavi, niso bili vloženi v spis.

29 Tožeče stranke Sodišču prve stopnje predlagajo, naj:

– znatno zmanjša globo, naloženo skupini KME;

– Komisiji naloži plačilo stroškov;

– Komisiji naloži plačilo stroškov, ki so jim nastali z izdajo bančnega jamstva namesto plačila globe, dokler Sodišče prve stopnje ne odloči o zadevi;

– sprejme vse druge ukrepe, za katere Sodišče prve stopnje meni, da so ustrezni.

30 Komisija Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožečim strankam naloži plačilo stroškov;

– poveča globo, naloženo tožečim strankam.

Pravo

31 Tožeče stranke v podporo tej tožbi navajajo pet tožbenih razlogov, ki se vsi nanašajo na odmero globe, ki jim je bila naložena. Gre za tožbene razloge glede neustreznega upoštevanja dejanskega vpliva kartela na izračun izhodiščnega zneska globe, neustrezne presoje velikosti upoštevnega trga, napačnega povečanja globe na podlagi trajanja

kršitve, neupoštevanja olajševalnih okoliščin ter napačne uporabe obvestila o ugodni obravnavi iz leta 1996.

32 V zvezi s tožbenimi razlogi, ki se nanašajo na izračun globe, je treba opozoriti, prvič, da je iz uvodnih izjav od 290 do 387 izpodbijane odločbe razvidno, da so bile globe, ki jih je naložila Komisija zaradi kršitve, naložene v skladu s členom 15(2) Uredbe št. 17 in, drugič, da čeprav se Komisija v izpodbijani odločbi ni izrecno sklicevala na Smernice o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 15(2) Uredbe št. 17 in členom 65(5) [PJ] (UL 1998, C 9, str. 3, v nadaljevanju: Smernice), ni sporno, da je določila znesek glob na podlagi metodologije, določene v teh smernicah.

33 Čeprav Smernic ni mogoče opredeliti za pravno pravilo, gre za pravila ravnanja, ki kažejo na prakso, ki ji je treba slediti in od katere Komisija v konkretnem primeru ne more odstopiti brez obrazložitve (glej sodbo Sodišča z dne 18. maja 2006 v zadevi Archer Daniels Midland in Archer Daniels Midland Ingredients proti Komisiji, C-397/03 P, ZOdl., str. I-4429, točka 91 in navedena sodna praksa).

34 Sodišče prve stopnje mora torej v okviru nadzora zakonitosti glob, naloženih z izpodbijano odločbo, preveriti, ali je Komisija svoje pooblastilo za odločanje po prostem preudarku izvrševala na podlagi metode, navedene v Smernicah, in če bi se ugotovilo, da te metode ni upoštevala, preveriti, ali je to upravičeno in pravno zadostno obrazloženo. V zvezi s tem je treba poudariti, da je Sodišče potrdilo veljavnost tako samega načela Smernic in metode, ki je navedena v njih (sodba Sodišča z dne 28. junija 2005 v združenih zadevah Dansk Rørindustri in drugi proti Komisiji, C-189/02 P, C-202/02 P, od C-205/02 P do C-208/02 P in C-213/02 P, ZOdl., str. I-5425, točke od 252 do 255, 266, 267, 312 in 313).

35 Samoomejevanje pooblastila za odločanje po prostem preudarku Komisije, ki izhaja iz sprejetja Smernic, namreč ni nezdružljivo z ohranitvijo večje diskrecijske pravice

Komisije. Smernice vsebujejo različne elemente fleksibilnosti, ki Komisiji omogočajo izvajanje svoje diskrecijske pravice v skladu z določbami Uredbe št. 17, kot jih razlaga Sodišče (zgoraj v točki 34 navedena sodba Dansk Rørindustri in drugi proti Komisiji, točka 267).

36 Zato se na področjih, na katerih je Komisija ohranila diskrecijsko pravico, na primer glede stopnje povečanja zaradi trajanja, nadzor zakonitosti teh presoj omeji na ugotovitev neobstoja očitne napake pri presoji (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 18. julija 2005 v zadevi Scandinavian Airlines System proti Komisiji, T-241/01, ZOdl., str. II-2917, točki 64 in 79).

37 Poleg tega pa diskrecijska pravica Komisije in njene omejitve načeloma ne vplivajo na izvrševanje pristojnosti sodišč Skupnosti za odločanje v sporu polne jurisdikcije (sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2004 v združenih zadevah JFE Engineering in drugi proti Komisiji, T-67/00, T-68/00, T-71/00 in T-78/00, ZOdl., str. II-2501, točka 538), na podlagi katere lahko odpravi, zmanjša ali poveča globo, ki jo je naložila Komisija (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 8. februarja 2007 v zadevi Groupe Danone proti Komisiji, C-3/06 P, ZOdl., str. I-1331, točke od 60 do 62; sodbo Sodišča prve stopnje z dne 21. oktobra 2003 v zadevi General Motors Nederland in Opel Nederland proti Komisiji, T-368/00, Recueil, str. II-4491, točka 181).

Prvi tožbeni razlog: neustrezno upoštevanje dejanskega vpliva kartela

Trditve strank

38 Tožeče stranke v okviru prvega tožbenega razloga navajajo, da je bila Komisija pri določitvi globe v obravnavani zadevi zavezana upoštevati dejanski vpliv kartela na trg.

Po njenem mnenju so v izpodbijani odločbi napake, ker naj bi Komisija kršila navedeno obveznost. Ob tem naj bi prav tako kršila načeli enakega obravnavanja in sorazmernosti ter Smernice. Poleg tega naj bi bila razlogovanje in ugotovitev iz izpodbijane odločbe glede dejanskega vpliva kartela napačna, neutemeljena in protislovna.

39 Poleg tega tožeče stranke trdijo, da bi morala Komisija v obravnavani zadevi še toliko bolj ustrezno ugotoviti dejanski vpliv kartela zaradi obrazložitve o odmeri izhodiščnega zneska globe, ki je trikrat večji od izhodiščnega zneska, ki pripada družbama Wieland in Outokumpu. Tožeče stranke namreč opozarjajo, da utemeljitev Komisije glede razlage tega različnega obravnavanja pomeni potrebo za upoštevanje posebne teže vsakega podjetja in zato dejanskega učinka njihovega nezakonitega ravnanja na konkurenco. Tožeče stranke menijo, da je očitno, da ta obrazložitev temelji na premisi obstoja dejanskega vpliva kartela. Odmera različnih glob glede na vpliv posameznega ravnanja udeleženih družb bi bila brezpredmetna, če kršitev kot celota ne bi imela dejanskega vpliva na trg.

40 Zato naj stališče Komisije, da naj bi značilnosti kartela zadostovale za utemeljitev izhodiščnega zneska globe, naložene skupini KME, zaradi njegove teže, ne bi bilo utemeljeno in ga ni mogoče sprejeti.

41 Tožeče stranke opozarjajo, da so v odgovor na obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah posredovale poročilo, ki ga je sestavila svetovalna družba (v nadaljevanju: prvotno poročilo), ki naj bi dokazovalo neobstoj dejanskega učinka kršitve na cene. Poleg tega so tožeče stranke med tem postopkom predložile dve drugi poročili (v nadaljevanju: prvo dodatno poročilo in drugo dodatno poročilo), priloženi, prvo k tožbi in drugo k repliki. Ti dodatni poročili sta sestavila dva izmed avtorjev prvotnega poročila in potrjujeta njegove ugotovitve.

42 Tožeče stranke s sklicevanjem na uvodne izjave 299, 300 in 314 izpodbijane odločbe trdijo, da je stališče Komisije protislovno, saj ta ne more zatrjevati, da je bilo, na eni strani, nemogoče določiti vpliv kartela na cene, in, na drugi strani, ugotoviti, da je vpliv na cene dejansko obstajal.

43 Tožeče stranke trdijo, da bi morala Komisija, ko je opazila, da povišanja cen in povečano povpraševanje sovpadata, opraviti empirično analizo. Ob neobstoju ustrezne ekonometrične študije bi morala Komisija ugotoviti, da ni mogoče vnaprej določiti, ali so povišanja cen posledica usklajevanja med podjetji ali v celoti posledica povečanega povpraševanja.

44 Poleg tega tožeče stranke trdijo, da so navedbe Komisije v zvezi s prvotnim poročilom napačne. V zvezi s tem se v bistvu sklicujejo na dodatni poročili in trdijo, da naj bi bilo v analizi iz prvotnega poročila pravilno navedeno, da kartel ni imel nobenega dejanskega vpliva na gibanja cen.

45 Nazadnje, tožeče stranke s sklicevanjem na trditve, podane v okviru njihovega četrtega tožbenega razloga, navajajo, da spis vsebuje primere nespoštovanja omejevalnih sporazumov in da so vzpostavile omejeno delovanja kartela.

46 Tožeče stranke torej ugotavljajo, da bi moral biti izhodiščni znesek njihove globe odmerjen nižje na lestvici glob, primernih za kršitve, ki se nanašajo na kartel, in da bi moral biti trikrat nižji od izhodiščnega zneska glob, določenega za družbi Wieland in Outokumpu.

47 Komisija predlaga zavrnitev tožbenega razloga.

48 Navaja zlasti, da tožeče stranke niti v odgovoru na obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah niti v tožbi niso prerekale treh od štirih vidikov vpliva kršitve na trg, ki jih je ugotovila Komisija, in sicer vpliva na cenovne in količinske ponudbe strankam, povišanja dogovorjenih cen ter stabilizacije tržnih deležev.

49 Komisija poudarja, da so tožeče stranke te tri vidike prvič prerekale v repliki, kar naj bi bil nov tožbeni razlog in zato nedopusten v skladu s členom 48(2) Poslovnika. Prav tako zatrjuje, da so bila zgoraj navedena dejstva navedena v obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah med sestavnimi deli kršitve. Komisija navaja, da je s tem, ko je tožečim strankam za 30 odstotkov zmanjšala globo, upoštevala zlasti dejstvo, da te navedenih dejstev niso prerekale v upravnem postopku. Poudarja, da do takega zmanjšanja ne bi prišlo, če bi jih tožeče stranke prerekale v odgovoru na obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah. Zato Komisija Sodišču prve stopnje predlaga, naj poveča globo, naloženo tožečim strankam.

50 Komisija prav tako nasprotuje ugovoru nedopustnosti glede drugega dodatnega poročila. Po njenem mnenju je to poročilo v skladu s členom 48(1) Poslovnika nedopustno. Avtorji drugega dodatnega poročila, ki niso zavrnili očitkov Komisije, ki jih je ta navedla v odgovoru na tožbo glede predhodnih izračunov, so namreč poskušali uporabiti vrsto novih izračunov, s katerimi naj bi se nadomestili tisti iz prvega dodatnega poročila. Po mnenju Komisije bi bilo treba v skladu s členom 44(1)(c) Poslovnika zavrniti tudi drugo dodatno poročilo, ker je, čeprav kot priloga, vsebovalo trditve, s katerimi se je vsebinsko odgovorilo na trditve, ki jih je podala Komisija v odgovoru na tožbo.

Presoja Sodišča prve stopnje

51 Uvodoma je treba odločiti o ugovoru nedopustnosti, na katerega se sklicuje Komisija, ter o njeni nasprotni tožbi.

52 Najprej, glede prerekanja „treh od štirih vidikov vpliva kartela“, je treba ugotoviti, da so tožeče stranke v svoji tožbi prerekale ugotovitev Komisije, da je imela kršitev dejanski in splošni vpliv na trg. Trdile so, da kartel ni imel nobenega pomembnega vpliva na cene, in poudarile, da stabilizacija tržnih deležev ter uskladitev povišanj cen ne moreta biti upoštevna pri dokazovanju dejanskega vpliva kršitve.

53 Ugotoviti je treba, da so tožeče stranke to trditev razvile v repliki, s tem ko so odgovorile na trditev, ki jo je Komisija navedla v odgovoru na tožbo, da se v tožbi niso prerekali trije od štirih vidikov vpliva kartela. Zato je ugovor nedopustnosti, na katerega se v tem okviru sklicuje Komisija, očitno neutemeljen in zato njena nasprotna tožba nedopustna.

54 Glede vprašanja, ali drugo dodatno poročilo pomeni dopustni dokazni predlog, je treba opozoriti, da lahko stranke v skladu s členom 48(l) Poslovnika v repliki ali dupliki v podporo svojim trditvam predlagajo dokazne predloge, vendar morajo pri tem navesti razloge za zamudo glede njihove predložitve. Vendar se ta določba nanaša na nove dokazne predloge in jo je treba razlagati glede na člen 66(2) navedenega poslovnika, ki izrecno določa, da se nasprotni dokaz in dopolnitev dokaznih predlogov pridržita (sodba Sodišča z dne 17. decembra 1998 v zadevi Baustahlgewebe proti Komisiji, C-185/95 P, Recueil, str. I-8417, točka 72, in sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 v zadevi Komisija proti Trends, T-448/04, neobjavljena v ZOdl., točka 52).

55 V obravnavani zadevi sta bili dve ekonomski študiji, in sicer prvotno poročilo in prvo dodatno poročilo, priloženi tožbi v podporo trditvi tožečih strank, da kršitev ni imela nobenega vpliva na trg. Komisija je v svojem odgovoru na tožbo navedla trditve, s katerimi je želela dokazati, da sta bila metodologija in merilo iz prvotnega in prvega dodatnega poročila napačna in njuna zanesljivost negotova ter da v vsakem primeru rezultati teh poročil ne nasprotujejo ugotovitvi o vplivu kartela na cene.

56 Zato drugo dodatno poročilo, s katerim naj bi se ovrgli zgoraj navedeni očitki Komisije, ne pomeni novega dokaznega predloga, kot trdi Komisija, ampak razširitev dokazov v zvezi z neobstojem vpliva kartela na cene, ki so jih tožeče stranke navedle že v tožbi.

57 Glede očitka Komisije, da drugo dodatno poročilo, čeprav kot priloga, vsebuje trditve, s katerimi se je vsebinsko odgovorilo na trditve Komisije v njenem odgovoru na tožbo, je treba opozoriti, da Sodišče prve stopnje gotovo ni dolžno v prilogah iskati ter prepoznavati razlogov in trditev, ki bi jih lahko štelo za podlago za tožbo, ker imajo priloge le dokazno in pomožno funkcijo (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 17. septembra 2007 v zadevi Microsoft proti Komisiji, T-201/04, ZOdl., str. II-3601, točka 94 in navedena sodna praksa).

58 Tožeče stranke so v obravnavani zadevi v repliki ugovore Komisije glede obeh poročil, priloženih tožbi, zavrnile, delno kot brezpredmetne in delno kot neutemeljene. Tožeče stranke so v zvezi s tem v repliki navedle, da so kljub upoštevanju metodoloških ugovorov Komisije rezultati navedenih poročil ostali enaki, in sicer da kartel ni vplival na cene. Prav tako so poudarile, da je bila razlaga Komisije glede nekaterih podatkov iz obeh zgoraj navedenih poročil statistično zavajajoča.

59 Sodišče prve stopnje ugotavlja, da drugo dodatno poročilo ne vsebuje novih pravnih navedb, temveč z novimi metodami izračuna in ekonometričnimi navedbami podpira trditve iz replike. Iz tega sledi, da je treba vse dokazne predloge in očitke, ki so jih tožeče stranke navedle v okviru prvega tožbenega razloga, razglasiti za dopustne.

60 Glede utemeljenosti tega tožbenega razloga je treba poudariti, da tožeče stranke s tem prerekajo presojo Komisije glede teže kršitve (glej točki 12 in 13 zgoraj) in različno obravnavanje, ki ga je opravila na podlagi tržnih deležev zadevnih podjetij (glej točko 16 zgoraj).

61 Najprej, v zvezi z različnim obravnavanjem zadevnih podjetij se Komisija v obrazložitvi izpodbijane odločbe glede tega sklicuje zlasti na prizadevanje za upoštevanje „posebne teže vsakega podjetja in torej dejanskega vpliva njegovega nezakonitega ravnanja na konkurenco“ (uvodna izjava 322 izpodbijane odločbe). Vendar je treba poudariti, da ima Komisija, čeprav ni dokaza o dejanskem vplivu kršitve na trg, pravico do različnega obravnavanja glede na tržne deleže na zadevnem trgu, kot je navedena v uvodnih izjavah od 326 do 329 izpodbijane odločbe.

62 Iz sodne prakse je namreč razvidno, da tržni delež vsakega zadevnega podjetja na trgu, ki je predmet omejevalnega ravnanja, pomeni objektivni dejavnik, ki pravilno pokaže odgovornost vsakega izmed njih za morebitno škodljivost, ki jo ima navedeno ravnanje za normalno konkurenco (v tem smislu glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 29. aprila 2004 v združenih zadevah Tokai Carbon in drugi proti Komisiji, T-236/01, T-239/01, od T-244/01 do T-246/01, T-251/01 in T-252/01, Recueil, str. II-1181, točka 197).

63 Poleg tega je treba tudi glede presoje teže kršitve poudariti, da čeprav Komisija ni dokazala, da je imel kartel dejanski vpliv na trg, to ne bi vplivalo na opredelitev kršitve kot „zelo resne“ in torej na višino globe.

64 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je iz sistema Skupnosti glede sankcij za kršitev pravil o konkurenci, kot je bil vzpostavljen z Uredbo št. 17 in kot ga razlaga sodna praksa, razvidno, da karteli zaradi svoje narave zaslužijo najstrožje globe. Njihov morebitni dejanski vpliv na trg, zlasti vprašanje, koliko je omejevanje konkurence prispevalo k tržni ceni, višji od tiste, ki bi se zaračunavala ob neobstoju kartela, ni odločilno merilo za določitev višine glob (v tem smislu glej sodbe Sodišča z dne 7. junija 1983 v združenih zadevah Musique diffusion française in drugi proti Komisiji, od 100/80 do 103/80, Recueil, str. 1825, točki 120 in 129; z dne 17. julija 1997 v zadevi Ferriere Nord proti Komisiji, C-219/95 P, Recueil, str. I-4411, točka 33; z dne 16. novembra 2000 v zadevi Stora Kopparbergs Bergslags proti Komisiji, C-286/98 P, Recueil, str. I-9925, točke od 68 do 77, in z dne 25. januarja 2007 v zadevi Dalmine proti Komisiji, C-407/04 P, ZOdl., str. I-829, točki 129 in 130; zgoraj v točki 62 navedena sodba Tokai Carbon in drugi proti Komisiji, točka 225; glej tudi sklepne predloge generalnega pravobranilca Mischa k sodbi Sodišča z dne 16. novembra 2000 v zadevi Mo och Domsjö proti Komisiji, C-283/98 P, Recueil, str. I-9855, I-9858, točke od 95 do 101).

65 Dodati je treba, da je iz Smernic razvidno, da je sporazume ali usklajena ravnanja, ki se, kot v tej zadevi, nanašajo zlasti na določitev cen in razdelitev strank, mogoče le zaradi njihove narave opredeliti za „zelo resne“, ne da bi morala imeti taka ravnanja poseben vpliv ali posebno geografsko razsežnost. Ta ugotovitev je podprta z dejstvom, da čeprav so v opisu „resnih“ kršitev izrecno navedeni vpliv na trg in učinki na širša območja skupnega trga, pa v opisu „zelo resnih“ kršitev, nasprotno, ni navedena nobena zahteva glede dejanskega vpliva na trg niti vpliva na posebno geografsko območje (sodba Sodišča prve stopnje z dne 25. oktobra 2005 v zadevi Groupe Danone proti Komisiji, T-38/02, ZOdl., str. II-4407, točka 150).

66 Zaradi popolne obravnave zadeve Sodišče prve stopnje meni, da je Komisija pravno zadostno dokazala dejanski vpliv kartela na zadevni trg.

67 V tem okviru je treba poudariti, da stališča tožečih strank, da bi morala Komisija, če bi se pri odmeri globe sklicevala na dejanski vpliv kartela, znanstveno dokazati znatni gospodarski vpliv na trg in vzročno zvezo med vplivom in kršitvijo, sodna praksa ne sprejema.

68 Sodišče prve stopnje je namreč večkrat razsodilo, da je treba dejanski vpliv kartela na trg šteti za dovolj dokazan, če Komisija lahko predloži konkretne in verodostojne indice, ki z razumno verjetnostjo kažejo, da je kartel vplival na trg (glej zlasti zgoraj v točki 36 navedeno sodbo Scandinavian Airlines System proti Komisiji, točka 122; ter sodbe Sodišča prve stopnje z dne 27. septembra 2006 v zadevi Archer Daniels Midland proti Komisiji, T-59/02, ZOdl., str. II-3627, točke od 159 do 161; v zadevi Jungbunzlauer proti Komisiji, T-43/02, ZOdl., str. II-3435, točke od 153 do 155; v zadevi Archer Daniels Midland proti Komisiji, T-329/01, ZOdl., str. II-3255, točke od 176 do 178, in v zadevi Roquette Frères proti Komisiji, T-322/01, ZOdl., str. II-3137, točke od 73 do 75).

69 V zvezi s tem je treba opozoriti, da tožeče stranke niso prerekale resničnosti dejstev, navedenih v točki 13 zgoraj, na katera se je oprla Komisija, da bi ugotovila obstoj dejanskega vpliva kartela na trg, in sicer dejstva, da so se cene v obdobju, ko se omejevalni sporazum ni v celoti spoštoval, znižale in močno zvišale v drugih obdobjih, vzpostavitve sistema izmenjave podatkov glede količin prodaje in višine cen, velikega tržnega deleža, ki so ga imeli skupaj vsi udeleženci kartela, in dejstva, da so tržni deleži vsakega izmed udeležencev kartela ostali relativno stabilni v celotnem času trajanja kršitve. Tožeče stranke so zatrjevale le, da na podlagi navedenih dejstev ni mogoče dokazati, da je imela zadevna kršitv dejanski vpliv na trg.

70 Vendar je iz sodne prakse razvidno, da lahko Komisija na podlagi dejstev, navedenih v prejšnji točki, sklepa, da je imela kršitev dejanski vpliv na trg (glej v tem smislu zgoraj v točki 68 navedene sodbe Jungbunzlauer proti Komisiji, točka 159; Roquette Frères proti Komisiji, točka 78; ter zgoraj v točki 68 navedeni sodbi z dne 27. septembra 2006 v zadevi Archer Daniels Midland proti Komisiji, T-59/02, točka 165, in v zadevi Archer Daniels Midland proti Komisiji, T-329/01, točka 181; sodba Sodišča prve stopnje z dne

14. decembra 2006 v združenih zadevah Raiffeisen Zentralbank Österreich in drugi proti Komisiji, od T-259/02 do T-264/02 in T-271/02, ZOdl., str. II-5169, točke od 285 do 287).

71 Glede trditve tožečih strank, da spis vsebuje primere nespoštovanja omejevalnih sporazumov, je treba poudariti, da dejstvo, da člani kartela niso vedno spoštovali sporazumov, ne zadošča za izločitev vpliva na trg (v tem smislu glej zgoraj v točki 65 navedeno sodbo Groupe Danone proti Komisiji, točka 148).

72 Tudi trditev tožečih strank glede njihovega ravnanja ni mogoče sprejeti. Zatrjevano dejansko ravnanje podjetja namreč ni upoštevno za presojo vpliva kartela na trg, upoštevati je treba le učinke, ki izhajajo iz kršitve kot celote (sodba Sodišča prve stopnje z dne 9. julija 2003 v zadevi Archer Daniels Midland in Archer Daniels Midland Ingredients proti Komisiji, T-224/00, Recueil, str. II-2597, točka 167). Poleg tega Komisiji ni mogoče očitati, da je v uvodni izjavi 303 izpodbijane odločbe ugotovila, da na podlagi prvotnega poročila ni mogoče zavrniti njenih ugotovitev glede dejanskih vplivov kršitve na trg. Ekonometrična analiza iz tega poročila vsebuje namreč le številčne podatke o tožečih strankah.

73 Zato je treba glede na zgoraj navedeno ta tožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

74 Poleg tega Sodišče prve stopnje v okviru svoje pristojnosti za odločanje v sporu polne jurisdikcije in glede na zgoraj navedeno, meni, da ni treba izpodbijati presoje izhodiščnega zneska globe, določenega na podlagi teže, kot jo je opravila Komisija.

Drugi tožbeni razlog: neustrezna presoja velikosti sektorja, na katerega je vplivala kršitev

Trditve strank

75 V okviru drugega tožbenega razloga tožeče stranke zatrjujejo, da je Komisija z ugotovitvijo, da je vrednost zadevnega trga znašala 288 milijonov EUR, precenila njegovo velikost in zato težo kršitve, kar naj bi pripeljalo do pretirane globe. Tožeče stranke prav tako trdijo, da je Komisija s svojim pristopom kršila načelo enakega obravnavanja.

76 Tožeče stranke uvodoma opozarjajo, da je v sektorju industrijskih cevi končna cena proizvodov običajno sestavljena iz cene bakra, ki kotira na London Metal Exchange (londonski borzi jekla, v nadaljevanju: LME), in stroškov predelave, ki ustrezajo vrednosti, ki jo doda proizvajalec (v nadaljevanju: marža predelave). Surovino, potrebno za izdelavo industrijskih cevi, preskrbi bodisi stranka bodisi sam proizvajalec cevi, ki jo tako zaračuna v končni ceni.

77 Tožeče stranke menijo, da je velikost zadevnega trga upoštevni dejavnik pri določitvi izhodiščnega zneska globe. Tožeče stranke navajajo, da je Komisija vsaj v tej zadevi izhodiščni znesek določila glede na velikost zadevnega trga.

78 Tožeče stranke trdijo, da kot proizvajalke industrijskih cevi nimajo nobenega vpliva na ceno surovine, to je bakra, ki pomeni približno dve tretjini končne cene, ki jo plačajo njihove stranke. V zvezi s tem tožeče stranke opozarjajo, da se cena kovine določa na podlagi dnevne kotacije na LME in da z nabavljanjem te kovine upoštevajo le navodila kupcev industrijskih cevi. Stranke same so zato tiste, ki naj bi določale ceno kovine. Zato

naj bi bila cena kovine le element, ki se prenese na stranke. Spremenljivost cene kovine naj ne bi vplivala na donosnost tožečih strank. Dejanska gospodarska teža zadevnega trga naj bi bila zato omejena na maržo predelave.

79 Poleg tega naj pojem celotnega prometa, ki ga je treba upoštevati za določitev zgornje meje 10 odstotkov v skladu s členom 15(2) Uredbe št. 17, v tej zadevi ne bi bil nujno upošteven, ker lahko Komisija in sodišča Skupnosti različno razlagajo pojem prometa v okviru izračuna velikosti zadevnega trga. Promet naj bi bil namreč nenatančen pokazatelj velikosti trga proizvodov. V nekaterih primerih bi tako lahko Komisija na podlagi drugih dejavnikov bolje presodila velikost trga.

80 Tožeče stranke ob sklicevanju na zgoraj navedeno trdijo, da bi morala Komisija pri presoji velikosti zadevnega trga odšteti dve tretjini celotne cene zadevnih proizvodov, zaradi česar bi bil izhodiščni znesek globe nižji. Tožeče stranke ugotavljajo, da Komisija, s tem da od prometa zadevnega trga ni odštela cene bakra, ni upoštevala gospodarske realnosti trga in je določila pretirano visok izhodiščni znesek globe glede na težo kršitve, pri čemer je tako kršila člen 15 Uredbe št. 17 in Smernice.

81 Po mnenju tožečih strank naj dejstvo, da je kartel poleg usklajevanja, ki se je nanašalo na maržo predelave in druge tržne dejavnike, vključeval tudi razdelitev trga in strank ter nezakonito izmenjavo informacij, ne bi moglo vplivati na upoštevnost njihove trditve, da bi se morala velikost zadevnega trga v okviru presoje izhodiščnega zneska globe presojati le glede na promet, ki se nanaša na maržo predelave.

82 Poleg tega tožeče stranke trdijo, da bi morala biti sankcija, da bi bila odvračilna, povezana z dobički kartela in da v tej zadevi dobički članov kartela niso bili odvisni od cene kovine, ampak zgolj od marže predelave cevi. Poleg tega naj bi bili na podlagi formalističnega pristopa Komisije gospodarski subjekti, dejavni na prodajnem področju, strožje obravnavani od podjetij, dejavnih na trgih nabave. Enako naj bi veljalo za gospodarske subjekte, ki predelujejo drage surovine, v primerjavi s tistimi, ki predelujejo poceni surovine.

83 Komisija predlaga, naj se tožbeni razlog tožečih strank zavrne. Poleg tega v dupliki zatrjuje, da so tožeče stranke nekatere ugotovitve iz izpodbijane odločbe v zvezi z razširitvijo sporazuma na cene, načine plačila in dobave ter na konsignacijske zaloge prerekale prvič v repliki. Komisija poudarja tudi, da je, s tem ko je skupini KME za 30 odstotkov zmanjšala globo na podlagi obvestila o ugodni obravnavi, upoštevala zlasti dejstvo, da ta skupina ni prerekala navedenih ugotovitev. Komisija zato Sodišču prve stopnje predlaga, naj zgoraj navedene trditve razglasi za nedopustne in naj ob izvrševanju svoje pristojnosti za odločanje v sporu polne jurisdikcije vsekakor poveča globo, naloženo skupini KME.

Presoja Sodišča prve stopnje

84 Uvodoma je treba ugotoviti, da ni treba odločati niti o ugovoru nedopustnosti niti o nasprotni tožbi, ki ju je vložila Komisija. Tožeče stranke so namreč na obravnavi odgovorile na vprašanja Sodišča prve stopnje in pri tem priznale, da se je zadevni kartel raztezal na načine plačila in dobave ter na konsignacijske zaloge. V vsakem primeru je treba ugotoviti, da je ugovor nedopustnosti neutemeljen in da je nasprotna tožba nedopustna, ker je iz spisa razvidno, da so tožeče stranke stališče, da je kršitev vplivala le na trg predelave, navajale tako v upravnem postopku kot tudi v tožbi.

85 Glede utemeljenosti je treba na začetku poudariti, da metodologija, navedena v Smernicah, ki jih je Komisija uporabila v izpodbijani odločbi (glej točko 32 zgoraj), ustreza pavšalni logiki, na podlagi katere se splošni izhodiščni znesek globe, določen glede na težo kršitve, izračuna glede na naravo kršitve, njen dejanski vpliv na trg, če se da izmeriti, in glede na obseg upoštevnega geografskega trga (točka 1 A, prvi pododstavek, Smernic). Zato je splošni izhodiščni znesek globe določen za vsakega udeleženca zlasti glede na njegovo velikost.

86 Poleg tega lahko Komisija za določitev izhodiščnega zneska globe, pri čemer ni zavezana k temu, upošteva velikost prizadetega trga (sodba Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2006 v zadevi BASF proti Komisiji, T-15/02, ZOdl., str. II-497, točka 134, in zgoraj v točki 68 navedena sodba Roquette Frères proti Komisiji, točki 149 in 150).

87 Vendar je iz izpodbijane odločbe jasno razvidno, da je Komisija v obravnavani zadevi pri presoji teže zadevne kršitve upoštevala velikost trga industrijskih cevi v EGP. Čeprav je Komisija na podlagi značilnosti kršitve že ugotovila, da je bila ta „zelo resna“ v smislu njenih smernic (uvodna izjava 294), pa je namreč v izpodbijani odločbi težo kršitve in s tem splošni izhodiščni znesek globe določila ob upoštevanju dejanskih učinkov kartela na trg (uvodne izjave od 295 do 314), obsega zadevnega geografskega trga (uvodne izjave od 315 do 317) in dejstva, da je bil sektor, ki je bil predmet kršitve, pomemben trg, katerega vrednost v EGP je bila ocenjena na 288 milijonov EUR (uvodni izjavi 318 in 319).

88 Čeprav je bila za presojo teže kršitve in splošnega izhodiščnega zneska globe velikost zadevnega trga le eden izmed dejavnikov, ki jih je Komisija navedla v izpodbijani odločbi, ostaja dejstvo, da je Komisija navedeni znesek dejansko določila glede na ta dejavnik. Zato je treba trditev Komisije, da izhodiščni znesek globe, naložene tožeči stranki, ne bi bil nujno nižji od 35 milijonov EUR, če bi se cena bakra odštela od prometa trga, zavrniti.

89 Zato je treba preveriti, ali je napačno, da je Komisija pri presoji velikosti prizadetega trga upoštevala ceno bakra.

90 Tožeče stranke v zvezi s tem trdijo, prvič, da cene bakra ne nadzorujejo proizvajalci industrijskih cevi, ker je določena glede na LME, in, drugič, ker so kupci industrijskih cevi tisti, ki sami odločajo, po kakšni ceni se nabavlja kovina. Tožeče stranke poudarjajo tudi, da gibanja cene kovine nimajo nobenega vpliva na njihov dobiček.

91 Vendar je treba ugotoviti, da ni nobenega veljavnega razloga, da bi se promet upoštevnega trga računal tako, da bi se izključili nekateri proizvodni stroški. Kot je pravilno navedla Komisija, v vseh industrijskih sektorjih obstajajo stroški, vezani na končni proizvod, ki jih proizvajalec ne more nadzirati, ampak so vsekakor ključen element vseh dejavnosti in jih zato ni mogoče izključiti iz njegovega prometa pri določitvi izhodiščnega zneska globe (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 15. marca 2000 v združenih zadevah Cimenteries CBR in drugi proti Komisiji, T-25/95, T-26/95, od T-30/95 do T-32/95, od T-34/95 do T-39/95, od T-42/95 do T-46/95, T-48/95, od T-50/95 do T-65/95, od T-68/95 do T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 in T-104/95, Recueil, str. II-491, točki 5030 in 5031). Dejstvo, da cena bakra pomeni pomemben del končne cene industrijskih cevi oziroma da je tveganje nihanj cen bakra veliko večje kot pri drugih surovinah, te ugotovitve ne more ovreči.

92 Nazadnje, glede različnih očitkov tožečih strank, ki trdijo, da bi bilo namesto sklicevanja na promet upoštevnega trga, z vidika odvračalnega namena glob in načela enakega obravnavanja, njihovo višino bolj primerno določiti glede na donosnost prizadetega sektorja ali ustrezno dodano vrednost, je treba ugotoviti, da so brezpredmetni. V zvezi s tem je treba najprej ugotoviti, da se teža kršitve določa ob upoštevanju številnih

dejavnikov, glede katerih ima Komisija diskrecijsko pravico (sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. decembra 2007 v združenih zadevah BASF proti Komisiji, T-101/05 in T-111/05, ZOdl., str. II-4949, točka 65), pri čemer ni nobenega zavezujočega ali dokončnega seznama meril, ki bi jih bilo treba obvezno upoštevati (zgoraj v točki 64 navedena sodba Dalmine proti Komisiji, točka 129), zato mora Komisija, in ne sodišče Skupnosti, v okviru svoje diskrecijske pravice in v skladu z omejitvami, ki izhajajo iz načela enakega obravnavanja ter Uredbe št. 17, odločiti, katere dejavnike in številčne podatke bo upoštevala pri izvajanju politike, na podlagi katere se spoštujejo prepovedi iz člena 81 ES.

93 Dalje, ni sporno, da je promet podjetja ali trga kot dejavnik presoje teže kršitve nujno nezanesljiv in nepopoln. Ne ločuje niti med sektorji visoke dodane vrednosti in sektorji nizke dodane vrednosti niti med podjetji, ki so donosna, in tistimi, ki so manj donosna. Vendar tako zakonodajalec Skupnosti kot tudi Komisija in Sodišče promet v okviru konkurenčnega prava, kljub njegovi približnosti, trenutno štejejo za ustrezno merilo za presojo velikosti in gospodarske moči zadevnih podjetij (glej zlasti zgoraj v točki 64 navedeno sodbo Musique diffusion française in drugi proti Komisiji, točka 121; člen 15(2) Uredbe št. 17; ter uvodno izjavo 10 in člena 14 in 15 Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (UL L 24, str. 1)).

94 Glede na zgoraj navedeno je treba torej ugotoviti, da je Komisija pravilno upoštevala ceno bakra za opredelitev velikosti zadevnega trga.

Tretji tožbeni razlog: napačno povečanje izhodiščnega zneska globe zaradi trajanja kršitve

Trditve strank

95 Tožeče stranke zatrjuejjoTožeče stranke v bistvu zatrjujejo, da je Komisija, s tem da jim je izhodiščni znesek naložene globe povečala za 10 odstotkov za vsako leto udeležbe pri kršitvi, kršila Smernice ter načeli enakega obravnavanja in sorazmernosti, ker ni upoštevala spremenljive intenzivnosti kartela med trajanjem.

96 V zvezi s tem opozarjajo, da pomeni povečanje za 10 odstotkov za vsako leto kršitve največje povečanje, ki ga lahko v skladu s Smernicami naloži Komisija glede kršitev dolgega trajanja. Zato povečanje izhodiščnega zneska globe zaradi trajanja ne sme biti samodejno, ampak bi moralo biti sorazmerno z dejanskim in objektivnim vplivom kršitve na potrošnike.

97 Tožeče stranke poudarjajo, da je na podlagi dejstva, da se Komisija lahko pri zapletenih kartelih sklicuje na pojem „enotna in nadaljevana kršitev“, da bi razširila odgovornost na podjetja, ki niso neposredno sodelovala pri vseh delih globalnega kartela, nujno potrebno povečanje globe zaradi trajanja glede na morebitna obdobja zmanjšane dejavnosti kartela.

98 V obravnavani zadevi dejstva ne upravičujejo letnega povečanja za 10 odstotkov, ker, prvič, zadevni kartel ni imel pomembnega vpliva na cene in, drugič, intenzivnost dejavnosti kartela se je med kršitvijo spreminjala, kot naj bi Komisija med drugim navedla v različnih uvodnih izjavah izpodbijane odločbe.

99 Komisija predlaga, naj se ta tožbeni razlog zavrne.

Presoja Sodišča prve stopnje

100 Opozoriti je treba, da povečanje globe glede na trajanje ni omejeno na primere, v katerih bi obstajala neposredna povezava med trajanjem in veliko škodo, povzročeno glede na cilje Skupnosti, na katere se nanašajo pravila o konkurenci (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 30. septembra 2003 v zadevi Michelin proti Komisiji, T-203/01, Recueil, str. II-4071, točka 278 in navedena sodna praksa).

101 Poleg tega je iz Smernic razvidno, da Komisija ni dokazala nobenega prekrivanja ali soodvisnosti med presojo teže in presojo trajanja kršitve.

102 Nasprotno, prvič, iz sistematike Smernic je razvidno, da te določajo presojo teže kršitve kot take za določitev splošnega izhodiščnega zneska globe. Drugič, teža kršitve se

presoja glede na značilnosti zadevnega podjetja, zlasti glede na njegovo velikost in položaj na upoštevnem trgu, na podlagi česar je mogoče opraviti ponderiranje, razdeliti podjetja v kategorije in določiti poseben izhodiščni znesek. Tretjič, trajanje kršitve se upošteva za določitev osnovnega zneska in četrtič, Smernice zahtevajo upoštevanje obteževalnih in olajševalnih okoliščin, na podlagi katerih je mogoče prilagoditi višino globe, zlasti glede na aktivnost ali pasivnost vloge zadevnih podjetij pri izvajanju kršitve.

103 Iz tega sledi, da zgolj dejstvo, da si je pri dolgotrajnih kršitvah pridržala možnost povečati znesek, sprejet glede na težo kršitve, za do 10 odstotkov za vsako leto kršitve, Komisije nikakor ne zavezuje, da to stopnjo določi glede na intenzivnost dejavnosti kartela ali njegovih učinkov, ali celo glede na težo kršitve. Komisija namreč v okviru svoje diskrecijske pravice (glej zgoraj točko 36) stopnjo povečanja, ki jo želi uporabiti, določi na podlagi trajanja kršitve.

104 Komisija je v tej zadevi, zlasti v uvodnih izjavah 335 in 340 izpodbijane odločbe, ugotovila, da je bila tožeča stranka udeležena pri kršitvi dvanajst let in deset mesecev, kar je v smislu Smernic dolgo obdobje in je zato globo povečala za 125 odstotkov. S tem Komisija ni odstopila od pravil iz Smernic. Sodišče prve stopnje poleg tega meni, da to 125-odstotno povečanje v tej zadevi ni očitno nesorazmerno.

105 Iz teh ugotovitev izhaja, da je treba tožbeni razlog v zvezi s povečanjem globe zaradi trajanja kršitve zavrniti kot neutemeljen.

Četrti tožbeni razlog: neupoštevanje nekaterih olajševalnih okoliščin

Trditve strank

106 Tožeče stranke v okviru četrtega tožbenega razloga navajajo štiri očitke in trdijo, da je Komisija, s tem da ni upoštevala nekaterih olajševalnih okoliščin, kršila točko 3 Smernic.

107 Prvič, tožeče stranke zatrjujejo, da čeprav se niso sistematično odrekle izvajanju spornih sporazumov, so jih izvajale omejeno, kar bi moralo pomeniti olajševalno okoliščino.

108 Drugič, tožeče stranke trdijo, da Komisija napačno ni upoštevala dejstva, da so po njenih preverjanih takoj in prostovoljno končale kršitev.

109 Tretjič, tožeče stranke trdijo, da Komisija težkih gospodarskih razmer v sektorju industrijskih cevi napačno ni opredelila kot olajševalnih okoliščin. S tem naj bi kršila načelo enakega obravnavanja in močno prekoračila svojo diskrecijsko pravico, ker naj bi v obravnavani zadevi uporabila strožja merila, kot jih je uporabila v primerljivih

primerih. V zvezi s tem se tožeče stranke sklicujejo na prejšnje odločbe Komisije, v katerih so težke gospodarske razmere upravičile zmanjšanja osnovnih zneskov glob.

110 Četrtič, tožeče stranke trdijo, da Komisija v nasprotju s šesto alineo točke 3 Smernic ter z načeloma pravičnosti in enakega obravnavanja v izpodbijani odločbi ni ustrezno upoštevala njihovega prispevka k dokazu skupnega trajanja kršitve. Iz Odločbe Komisije z dne 10. decembra 2003 o postopku iz člena 81 [ES] in iz člena 53 Sporazuma EGP (zadeva COMP/E-2/37.857 – organski peroksidi) (UL 2005, L 110, str. 44) je razvidno, da se družbi, ki Komisiji predloži odločilne informacije ali ki dopolni dokaze, ki jih ima Komisija glede določenih obdobij kršitve, ne sme naložiti globa za ta obdobja.

111 Vendar v obravnavani zadevi Komisija, s tem da je na tej podlagi osnovni znesek globe zmanjšala le družbi Outokumpu, ni upoštevala, da so bile tožeče stranke prve, ki so predložile odločilne dokaze glede kršitvenih obdobij, to je od maja 1988 do novembra 1992 ter od maja 1998 do konca leta 1999. Komisija naj bi zato kršila načelo enakega obravnavanja in ta obdobja napačno upoštevala pri izračunu globe, naložene tožečim strankam.

112 Tožeče stranke prerekajo razlago Komisije, da se na podlagi člena 3 Smernic obravnava podjetje, ki je prvo razkrilo trajanje kršitve, kar pomeni, da bi bilo na tej podlagi do zmanjšanja osnovnega zneska upravičeno le eno podjetje. Nagraditi sodelovanje na podlagi njegovega časovnega vrstnega reda, neodvisno od kakovosti in obsega informacij ter dokumentov, ki jih je predložilo sodelujoče podjetje, bi bilo v nasprotju

s ciljem Komisije na tem področju, ki je v tem, da s popolnim dostopom do dokumentov z visoko dokazno močjo in do odločilnih informacij odkriva in prepoveduje kartele.

113 Komisija predlaga zavrnitev tožbenega razloga.

Presoja Sodišča prve stopnje

114 Uvodoma je treba opozoriti, da mora Komisija pri določanju zneska glob ravnati v skladu s svojimi smernicami (glej točko 33 zgoraj). Vendar v Smernicah ni navedeno, da mora Komisija vedno ločeno upoštevati vsako od olajševalnih okoliščin, naštetih v členu 3 teh smernic, in ni dolžna na tej podlagi samodejno dodeliti dodatnega zmanjšanja, ker se mora ustreznost morebitnega zmanjšanja globe na podlagi olajševalnih okoliščin presojati s splošnega vidika ob upoštevanju vseh upoštevnih okoliščin.

115 Sprejetje Smernic namreč ni odvzelo upoštevnosti prejšnji sodni praksi, v skladu s katero ima Komisija pravico, da pri določanju višine globe, ki jo namerava naložiti, določene elemente upošteva ali pa ne, zlasti glede na okoliščine zadeve. Ker Smernice olajševalnih okoliščin, ki se lahko upoštevajo, ne določajo kot obvezne, je treba ugotoviti, da si je Komisija pri splošni presoji pomena morebitnega zmanjšanja zneska glob na podlagi olajševalnih okoliščin pridržala določeno svobodo za prosto presojo.

116 Glede prvega očitka je treba ugotoviti, da je brezpredmeten, ker je iz sodne prakse jasno razvidno, da morajo kršitelji, da bi bili upravičeni do obravnave na podlagi člena 3, druga alinea, Smernic, dokazati, da so ravnali konkurenčno ali vsaj da so jasno in znatno kršili obveznosti za izvajanje kartela, in sicer tako, da so ovirali njegovo izvajanje in da niso dajali vtisa, da so pristopili k sporazumu, in s tem spodbudili druga podjetja k izvajanju zadevnega kartela (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2004 v zadevi Dalmine proti Komisiji, T-50/00, ZOdl., str. II-2395, točka 292, in z dne 15. marca 2006 v zadevi Daiichi Pharmaceutical proti Komisiji, T-26/02, ZOdl., str. II-713, točka 113).

117 Vendar tožeče stranke v obravnavani zadevi ne trdijo, da so jasno in znatno nasprotovale izvajanju zadevnega kartela, tako da bi ovirale njegovo delovanje. Zato prvi očitek ni utemeljen.

118 Glede drugega očitka je treba opozoriti, da v skladu s členom 3, tretja alinea, Smernic „prenehanje kršitev takoj, ko poseže Komisija (zlasti, ko opravi preverjanja)“, pomeni olajševalno okoliščino. Vendar zmanjšanje globe zaradi prenehanja kršitve takoj, ko poseže Komisija, ne more biti samodejno, ampak je odvisno od presoje okoliščin obravnavane zadeve, ki jo opravi Komisija v okviru svoje diskrecijske pravice.

119 V obravnavani zadevi se je zadevna kršitev nanašala na tajni kartel, katerega namen sta bila določitev cen in razdelitev trgov. To vrsto omejevalnih sporazumov člen 81(1)(a) in (c) ES izrecno prepoveduje in pomeni posebej resno kršitev. Stranke so torej morale vedeti za nezakonitost svojega ravnanja. Dejstvo, da so bile stranke seznanjene z nezakonitostjo svojega delovanja, potrjuje tajnost kartela. Zato Sodišče prve stopnje meni, da so zadevne stranke to kršitev nedvomno storile namerno. Sodišče prve stopnje je že izrecno odločilo, da prenehanja namerno storjene kršitve ni mogoče šteti za

olajševalno okoliščino, če je do prenehanja prišlo zaradi posega Komisije (sodba Sodišča prve stopnje z dne 11. marca 1999 v zadevi Ensidesa proti Komisiji, T-157/94, Recueil, str. II-707, točka 498).

120 Glede na zgoraj navedeno je treba očitek tožečih strank zavrniti kot neutemeljen.

121 Poleg tega Sodišče prve stopnje v okviru svoje pristojnosti za odločanje v sporu polne jurisdikcije meni, da dejstvo, da so tožeče stranke končale zadevno kršitev, takoj ko je posegla Komisija, nikakor ne upravičuje zmanjšanja njihove globe. To prenehanje je bilo namreč ustrezen in običajen odziv na poseg Komisije in ga ni mogoče enačiti z zaslugo, ki izhaja iz lastne pobude. Poleg tega je navedeno prenehanje pomenilo zgolj vrnitev k zakonitemu ravnanju in ni prispevalo k učinkovitejšemu pregonu s strani Komisije.

122 Glede tretjega očitka je iž sodne prakse razvidno, da Komisija ni dolžna slabega finančnega stanja v zadevnem sektorju šteti za olajševalno okoliščino. Komisija zato, ker je v prejšnjih zadevah ekonomsko stanje v sektorju upoštevala kot olajševalno okoliščino, ni dolžna nadaljevati te prakse. Karteli namreč na splošno nastanejo takrat, ko je neki sektor v težavah (glej zgoraj v točki 62 navedeno sodbo Tokai Carbon in drugi proti Komisiji, točka 345 in navedena sodna praksa). Zato je treba tretji očitek zavrniti.

123 Glede četrtega očitka je treba najprej ugotoviti, da na podlagi obvestila o ugodni obravnavi iz leta 1996 niti družbi Outokumpu niti tožečim strankam ni mogoče zmanjšati končnega zneska glob, ki so jim bile naložene, za več kot 50 odstotkov, ker

kršitve niso sporočile Komisiji, preden je ta začela preverjanja, na podlagi katerih je imela zadostne razloge za začetek postopka ugotavljanja kršitve, ki je pripeljal do izpodbijane odločbe.

124 Prav tako ni sporno, da je bila Komisija z memorandumom družbe Outokumpu z dne 30. maja 2001 prvič obveščena o celotnem trajanju kartela. Na podlagi informacij, ki jih je predhodno predložila družba Mueller Industries, bi lahko namreč Komisija dokazala le obstoj kršitve od maja 1994 do maja 1998. Vendar tožeče stranke trdijo, da bi lahko Komisija na podlagi informacij, ki so ji jih posredovale oktobra 2002, vsekakor dokazala, da je kartel obstajal v obdobju od maja 1988 do novembra 1992 ter od maja 1998 do konca leta 1999.

125 Ob ugotovitvi dodatnega trajanja kršitve je bila Komisija v skladu s členom 1 B Smernic upravičena povečati izhodiščne zneske glob, naloženih kršiteljem, za 125 odstotkov namesto za 40 odstotkov. Zato so podjetja, ki so Komisiji predložila informacije o dodatnem trajanju kršitve, tvegala, da se bo izhodiščni znesek njihovih glob povečal za 85 dodatnih odstotkov.

126 Gre za paradoks iz obvestila o ugodni obravnavi iz leta 1996, v smislu, da podjetje, ki spada pod točko D navedenega obvestila in ki Komisiji predloži nove informacije, tvega, da bo strožje sankcionirano, kot če teh informacij Komisiji ne bi sporočilo. Člen 3, šesta alinea, Smernic, na podlagi katerega lahko „učinkovito sodelovanje podjetja v postopku, za katero se ne uporablja [obvestilo o ugodni obravnavi iz leta 1996]“, pomeni olajševalno okoliščino, ta paradoks odpravlja.

127 V tej zadevi je Komisija s tem, da je uporabila člen 3, šesta alinea, Smernic, ne da bi to posebej navedla, družbi Outokumpu dejansko priznala imuniteto glede dodatnega trajanja kartela, o katerem ni bila seznanjena do prejetja njenega memoranduma z dne 30. maja 2001 (uvodna izjava 386 izpodbijane odločbe).

128 Zato je treba preveriti, ali je bila Komisija dolžna, bodisi na podlagi člena 3, šesta alinea, Smernic bodisi na podlagi načela enakega obravnavanja, zmanjšanje dodeliti tudi tožečim strankam zaradi informacij, ki so jih posredovale Komisiji več kot šestnajst mesecev za družbo Outokumpu in se nanašajo na obdobja od leta 1988 do leta 1992 ter na leti 1998 in 1999.

129 V zvezi s tem je treba na začetku opozoriti, da ima Komisija diskrecijsko pravico glede uporabe olajševalnih okoliščin (sodba Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2004 v zadevi Mannesmannröhren-Werke proti Komisiji, T-44/00, ZOdl., str. II-2223, točka 307).

130 Dalje je treba poudariti, da je logika imunitete pred globami v tem, da jo je mogoče priznati le enemu izmed članov kartela, saj je njen namen ustvariti v kartelu negotovo ozračje, da bi se spodbudilo njegovo razkritje Komisiji. Vendar ta negotovost jasno izhaja iz dejstva, da udeleženci kartela vedo, da bo lahko imuniteto pred globami dobil le eden od njih, in sicer s tem, da bo razkril druge udeležence kršitve, ti pa bodo tako izpostavljeni tveganju, da se jim bodo naložile strožje globe.

131 V položaju, kot je ta v obravnavani zadevi, ko je Komisija seznanjena z obstojem kartela, vendar nima nekaterih pomembnih dokazov, na podlagi katerih bi lahko ugotovila celotno trajanje te kršitve, je še posebej želeno uporabiti tak mehanizem, zlasti da bi kršiteljem preprečili, da bi se dogovorili o prikritju navedenih dokazov.

132 Tak primer se razlikuje od tistega, ko Komisija že pozna dokaze, a jih želi dopolniti. V tem zadnjem primeru je zmanjšanje globe kršiteljem namesto priznanja imunitete pred globami enemu podjetju upravičeno s tem, da namen ni več odkriti okoliščine, zaradi katere bi bilo treba povečati naloženo globo, temveč zbrati čim več dokazov, da bi Komisija lažje ugotovila zadevna dejstva.

133 Glede zatrjevanega neenakega obravnavanja družbe Outokumpu in tožečih strank je dovolj poudariti, da te niso bile v primerljivem položaju, ker je prva Komisiji, več kot eno leto pred tožečimi strankami, predložila informacije glede dodatnega trajanja kartela, in sicer osem let in pol.

134 Glede na zgoraj navedeno je treba četrti tožbeni razlog zavrniti.

135 Zato je treba ta tožbeni razlog zavrniti v celoti.

Peti tožbeni razlog: nezadostno zmanjšanje globe na podlagi obvestila o ugodni obravnavi iz leta 1996

Trditve strank

136 Prvič, tožeče stranke primerjajo svoje sodelovanje ter 30-odstotno zmanjšanje, ki jim je bilo dodeljeno, z obravnavanjem drugih podjetij v prejšnjih zadevah. V zvezi s tem ugotavljajo, da so bile manj ugodno obravnavane.

137 Drugič, tožeče stranke menijo, da bi jim moralo biti glede na vložek, ki so ga doprinesle s sodelovanjem med preiskavo, dodeljeno več kot 30-odstotno zmanjšanje na podlagi točke D obvestila o ugodni obravnavi iz leta 1996. V zvezi s tem zatrjujejo, najprej, da so Komisiji prostovoljno predložile informacije, ki presegajo njihovo obveznost razkritja na podlagi člena 11 Uredbe št. 17, dalje, da je bilo v teh informacijah podrobno navedeno delovanje kartela in, na koncu, da so bile določene informacije odločilne pri dokazovanju obstoja kršitve v obdobju od maja 1988 do novembra 1992 ter od maja 1998 do konca leta 1999.

138 Tretjič, tožeče stranke trdijo, da je Komisija kršila načelo enakega obravnavanja, s tem da je družbi Outokumpu naloženo globo zmanjšala za 50 odstotkov. Komisija naj bi navedeno načelo kršila tudi s tem, da je sodelovanje družbe Outokumpu upoštevala pri 50-odstotnem zmanjšanju globe na podlagi oddelka D obvestila o ugodni obravnavi iz leta 1996 in tudi pri upoštevanju olajševalne okoliščine na podlagi Smernic.

139 Komisija predlaga, naj se ta tožbeni razlog zavrne.

Presoja Sodišča prve stopnje

140 Glede primerjave te zadeve s predhodno prakso Komisije je treba poudariti, da iz sodne prakse izhaja, da le dejstvo, da je Komisija v predhodni praksi odločanja priznala določeno stopnjo znižanja za določeno ravnanje, ne pomeni, da mora v okviru poznejšega upravnega postopka pri presoji podobnega ravnanja dodeliti enako stopnjo

znižanja (glej sodbo Sodišča prve stopnje z dne 20. marca 2002 v zadevi ABB Asea Brown Boveri proti Komisiji, T-31/99, Recueil, str. II-1881, točka 239 in navedena sodna praksa). Tožeče stranke se zato ne morejo sklicevati na zmanjšanja glob, ki so bila dodeljena v drugih zadevah.

141 Prav tako je treba opozoriti, da je v okviru presoje sodelovanja članov kartela mogoče izpodbijati le očitno napako pri presoji s strani Komisije, ker ima ta široko diskrecijsko pravico pri presoji kakovosti in koristnosti sodelovanja podjetja, predvsem v primerjavi z drugimi podjetji (sodba Sodišča z dne 10. maja 2007 v zadevi SGL Carbon proti Komisiji, C-328/05 P, ZOdl., str. I-3921, točka 88). Vendar pri izvrševanju te pravice ne sme kršiti načela enakega obravnavanja.

142 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je Komisija v izpodbijani odločbi priznala, da informacije, ki so jih predložile tožeče stranke, presegajo informacije, katerih predložitev bi lahko zahtevala na podlagi člena 11 Uredbe št. 17. Komisija je prav tako priznala, da so tožeče stranke predložile nove dokaze ter potrdile obstoječe dokaze glede celotnega trajanja kršitve, to pomeni od leta 1988 do leta 2001. Zlasti je upoštevala dejstvo, da so ji tožeče stranke pomagale pri presoji obsega kartela v obdobju od leta 1997 do leta 1999. Vendar je Komisija potrdila, da tožeče stranke niso bila niti prva niti glavna podjetja, ki so predložila odločilne dokaze za obdobja od maja 1988 do novembra 1992 ter od leta 1997 do leta 1999. Komisija je prav tako upoštevala dejstvo, da so tožeče stranke začele sodelovati z njo šele z odgovorom na dopis, ki jim je bil poslan julija 2002 na podlagi člena 11 Uredbe št. 17 (uvodne izjave od 415 do 417, 419, 420 in 423 izpodbijane odločbe).

143 Najprej je treba poudariti, da Komisiji ni mogoče očitati, da je upoštevala spontanost, s katero so ji bile predložene informacije na podlagi točke D obvestila o ugodni obravnavi iz leta 1996 (zgoraj v točki 140 navedena sodba ABB Asea Brown Boveri proti Komisiji, točki 237 in 238). V okviru politike ugodnejšega obravnavanja sme Komisija

podjetjem, ki z njo spontano sodelujejo, priznati večje zmanjšanje globe kot podjetjem, ki tega niso storila. V tej zadevi ni sporno, da je bilo treba, nasprotno kot pri družbi Outokumpu, čakati, da je bila poslana zahteva za informacije, da so tožeče stranke začele sodelovati.

144 Glede obdobja od maja 1988 do novembra 1992 je iz spisa razvidno, da je Komisija pravilno ugotovila, da opis glede navedenega obdobja, ki so ga predložile tožeče stranke, ni bil niti podrobnejši niti popolnejši od tistega, ki ga je predložila družba Outokumpu, in da je na dan, ko so tožeče stranke začele sodelovati, Komisija že približno šestnajst mesecev imela odločilne dokaze, ki jih je prejela od drugih virov, ki so potrjevali obstoj kršitve v teh letih. Predhodno sodelovanje družbe Outokumpu in dva dokumenta, ki sta se našla med preverjanji, namreč potrjujejo, da zadevni kartel sega v leto 1988.

145 V zvezi z obdobjem od maja 1998 do konca leta 1999 je treba poudariti, da iz spisa ni razvidno, da Komisija ne bi upoštevala sodelovanja tožečih strank. Nasprotno, Komisija se v uvodni izjavi 419 izpodbijane odločbe sklicuje na to, da ji je sodelovanje tožečih strank v določeni meri koristilo glede obdobja od leta 1997 do leta 1999. Komisiji ni mogoče očitati, da je v navedeni uvodni izjavi prav tako navedla, da je imela, preden so tožeče stranke začele sodelovati, dokaze o določenem številu sestankov in o izmenjavah zaupnih informacij v navedenem obdobju, ker to trditev potrjujejo dokazi iz spisa.

146 Poleg tega je iz zgoraj navedenega razvidno, da tožeče stranke niso dokazale, da je Komisija storila očitno napako pri presoji njihovega sodelovanja.

147 Glede trditve, da so bile tožeče stranke diskriminatorno obravnavane, zadostuje opozoriti, da tožeče stranke in družba Outokumpu niso bile v primerljivem položaju,

ker je družba Outokumpu s Komisijo sodelovala veliko prej kot tožeče stranke in ker so te s Komisijo začele sodelovati šele po tem, ko so prejele zahtevo za informacije.

148 Poleg tega dejstvo, da je bila družbi Outokumpu na podlagi obvestila o ugodni obravnavi iz leta 1996 in na podlagi Smernic naložena globa zmanjšana, ker je sodelovala s Komisijo veliko prej kot druga podjetja, ne pomeni diskriminacije tožečih strank. Dejstvo, da je bila družba Outokumpu upravičena do zmanjšanja na podlagi člena 3, šesta alinea, Smernic, je povezano z medsebojnim vplivom navedenih smernic in obvestila o ugodni obravnavi iz leta 1996. Če bi bile tožeče stranke prva podjetja, ki bi sodelovala s Komisijo, bi lahko imele korist na podlagi obvestila o ugodni obravnavi iz leta 1996 in Smernic.

149 Glede na zgoraj navedeno je treba ta tožbeni razlog zavrniti.

Predlog za plačilo stroškov zaradi izdaje bančnega jamstva

150 Tožeče stranke v podporo temu predlogu niso navedle nobene utemeljitve. Iz tega sledi, da vloga v zvezi s tem ne izpolnjuje minimalnih zahtev iz člena 21 Statuta Sodišča in iz člena 44(1)(c) Poslovnika, zaradi česar je nedopustna. Zato jo je treba zavreči kot nedopustno.

Stroški

151 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeče stranke niso uspele, se jim v skladu s predlogi Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (osmi senat)

razsodilo:

1. **Tožba se zavrne.**

2. **Družbam KME Germany AG, KME France SAS in KME Italy SpA se naloži plačilo stroškov.**

Martins Ribeiro Papasavvas Wahl

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 6. maja 2009.

Podpisi